

Ringolds Balodis:

"Tas jau ir sistēmiski, ka kolektīva bezatbildība ir attaisnojums it visam, kas noticis valstī."

Intervija ▶ 4

Einārs Cilinskis:

"Visticamākais, kaut kāds nodokļu pieaugums vecām automašīnām ir gaidāms."

Intervija. LB ▶ 3

OTRDIENA, 10. marts. 2020. NR. 49 [6486] Cena 1,10 EUR www.la.lv

"No Itālijas nebēgšu."

Latvijā karantīna vairāk nekā 160 cilvēkiem

Jaunā koronavīrusa izraisītās slimības "Covid-19" dēļ mājās karantīna Latvijā noteikta vairāk nekā 160 cilvēkiem, informē Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) Infekcijas slimību riska analīzes un profilakses departamenta direktors Jurijs Perevoščikovs. Lielākoties šie cilvēki ir infekcijas skarto lidmašīnu pasažieri.

Latvijā līdz šim apstiprināti seši saslimšanas gadījumi ar "Covid-19", no tiem pēdējie pieci ir vienas grupas tūristi, kuri bijuši ceļojumā uz kūrortu Červinjā Itālijas ziemeļos un 7. martā atgriezušies no Itālijas ar "Air Baltic" reisu no Milānas. Līdz šim visiem Latvijas pacientiem slimība noritot vieglā formā.

Valsts operatīvā medicīniskā komisija vakar nolēmusi, ka turpmāk "Covid-19" pacienti ar viegliem saslimšanas simptomiem ārstēties mājās karantīnā, nevis visos gadījumos tiks nogādāti Rīgas Austrumu klīniskās universitātes vai Bērnu klīniskās universitātes slimnīcā. Neatkarīgi

gi no tā, vai persona, kurai apstiprināta "Covid-19" infekcija, atrodas slimnīcā vai mājās, personām, kuras dzīvo kopā ar slimnieku, tiek noteikta mājās karantīna jeb pašizolēšanās.

Ņemot vērā situācijas attīstību, Veselības ministrija atkārtoti aicina nedoties uz "Covid-19" skarajām valstīm, uz kurām attiecas īpaši piesardzības pasākumi, proti, Itāliju, Ķīnu, Irānu, Dienvidkoreju, Japānu un Singapūru, kā arī izvērtēt jebkura ceļojuma nepieciešamību.

"Mēs aicinām septiņreiz padomāt, pirms pieņemt lēmumu," intervijā "LA" teic Solvita Āboltiņa, Latvijas vēstniece Itālijā, atstāstot, ko vēstniecība iesaka tiem Latvijas pilsoņiem, kuri grib braukt uz Itāliju un vaicā, kas būs, ja viņi to darīs. Līdz 3. aprīlim izsludinātā karantīna Itālijā skar Lombardiju un vēl 14 provinces, kur dzīvo vairāk nekā 15 miljoni cilvēku jeb ceturtdaļa valsts iedzīvotāju.

Turpinājums 5. lpp.

Interviju ar S. Āboltiņu lasiet **ĀRZEMĒS** ▶ 10

DAIŅA BUŠMAŅA FOTO

"Un iedomājieties – Dziesmusvētkos mēs savos Latgales tautas tērpos ejam zem Vidzemes karoga. Esam astes galā, necelsim tak tur Latgales karogu," teic Terese Korsaka. Varakļāņu tautas tērpā raksturīgais elements ir zalkšu raksts.

Varakļāni – Latgale vai Vidzeme?

"Nevajag jaukt divas lietas – administrēšanu un kultūrvēsturi."

GUNDEGA SKAGALE

"Karot gan nevajag," šie vārdi pieder vīram ar sirmu bārdu, vec ticībniekam no Viļāniem. To viņš saka brīdī, kad Varakļānos sarunājos ar šajā pusē dzīvojošajiem. Jaunā administratīvi teritoriālā reforma sadalījusi varakļāniešus vai-

rākās nometnēs – lai gan sirdi un vārdos viņi sevi uzskata par latgaliešiem, taču vairākums nobalsojuši par pievienošanos Madonas novadam Vidzemē. Elļu uguni vēl pielēja nesenā 40 kultūras un sabiedrisko darbinieku atklātā vēstule valsts augstākajām amatpersonām. Vēstulē paustas bažas par

valodas un lokālās identitātes tālāku pastāvēšanu, Varakļāņu novadu iekļaujot Madonas novadā – Vidzemē. Parakstītāji pauž atbalstu Varakļāņu novada pievienošanai Latgalei, tas ir, Rēzeknes novadam.

Turpinājums 6. lpp.

Meita lūdza nogalināt tēvu

Ilgstoša vardarbība novedusi pie tā, ka meita lūdz paziņam "tikt vaļā no tēva". Tēvs pagalam, sieviete un paziņa – cietumā.

LIKUMI.TIKUMI ▶ 8

Tiesā par Malaizijas lidmašīnas notriekšanu

Nīderlandē vakar sākusies tiesas prāva. Krievija turpina noliegt saistību ar katastrofu.

ĀRZEMĒS ▶ 10

Laiks

+5 °C

+9 °C

**LATVIJAS
MEDIJA**

9 771407 333022 11 ISSN 1691-1229

Vārda diena

SILVIJA [3216],
LAIMROTA [30],
LILIĀNA [216].

Dati: PMLP

Ērtā kolektīvā bezatbildība

Tiesību zinātņu doktors RINGOLDS BALODIS, kurš ir arī Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes profesors, vadīja 12. Saeimā izveidoto parlamentārās izmeklēšanas komisiju Zolitūdes traģēdijas (2013. gada 21. novembrī, sabrūkot nesen uzceltajam veikalam "Maxima", dzīvību zaudēja 54 cilvēki) lietā, kurā nesen pieņemts tiesas spriedums. Uz apsūdzēto sola bija sēdušies deviņi cilvēki, taču pirmās instances tiesa par vainīgu atzina tikai vienu – būvzinieci Ivaru Sergetu, piespriežot viņam sešu gadu cietumsodu. Prokuratūra solīja spriedumu pārsūdzēt, bet to var darīt tikai tad, kad ir pieejams pilnais spriedums. Tas būšot pieejams tikai 16. novembrī.

Intervijā R. Balodis skaidro, vai kopš tā laika situācija būvniecības jomā uzlabojusies, kā viņš vērtē tiesas lēmumu un valsts pārvaldi.

MĀRA LIBEKA

Kāpēc Talsu traģēdijas lietā, kur arī jūs kā advokāts pārstāvējāt cietušos, vijās cauri valsts atbildība, taču sabrūkušā veikala "Maxima" lietā ne?

R. Balodis: Talsu traģēdijas lietā (1997. gada 28. jūnijā ugunsdzēsēju svētkos, lūstot un krītot autopacelāja grozam, dzīvību zaudēja deviņi bērni. – Red.) sākotnēji valsts vēlējās izvairīties no jebkādas atbildības. Iekšlietu ministrija un ugunsdzēsēji tiesā it visā vainoja Talsu ugunsdzēsējus, bet galarezultātā tiesa nolēma, ka valsts pati ir atbildīga par notikušo, jo pašvaldības rīkotā pasākumā amatpersonas ar tehniski bojātu valsts automašīnu nogalināja nevainīgus cilvēkus. Tiesa nolēma, ka cietušajiem ir piešķiramas kompensācijas, ko samaksāja valsts budžets.

Savukārt Zolitūdes traģēdijas krimināllietā apsūdzību uzturēja valsts – prokurori, balstoties uz policijas savāktiem materiāliem. Kā nu sanāca, tā sanāca. Zolitūdes lietā gala vārdu teikt ir pāragri, lai gan tendences jau samānāmas. Valsts atbildību tiesa diemžēl neseicināja, taču to vērtēja 12. Saeimas parlamentārā izmeklēšanas komisija Zolitūdes traģēdijas lietā. Komisija secināja, ka ir politiķi un amatpersonas, kas atbildīgi par būvuzraudzības vājināšanos, un ir politiķi un amatpersonas, kam jāuzņemas atbildība par vājo būvuzraudzību Rīgas pilsētā.

Komisijas galaziņojumā ir atziņa, ka galvenā valsts atbildība ir par būvinspekcijas likvidāciju krīzes laikā – 2009. gadā. Līdzās toreizējām valdības vadītājam Valdim Dombrovskim, ekonomikas ministriem Artim Kamparam un Danielam Pavļutam, ministrijas valsts sekretāriem Jurim Pūcem un Anrijam Matisam par atbildīgiem atzinām arī Rīgas pašvaldības vadītāju Nīlu Ušakovu un arī pašvaldības būvvaldes vadītāju Ingu Vircavu. Pēdējos – par

slikto pārvaldību Rīgas pilsētā, uzraugot būvniecības procesus. Tas bija iemesls, kāpēc "Saskaņa" par parlamentārās izmeklēšanas ziņojumu nenobalsoja. Arī "Vienotības" deputāti neatbalstīja galaziņojumu, jo par atbildīgiem tika atzīti viņu cilvēki.

Pirms un pēc traģēdijas bija acimredzama ļoti spēcīgu lobiju darbība būvniecības jomā, un tas palīdzēja mikstināt būvnieku atbildību Būvniecības likumā.

Premjers Valdis Dombrovskis demisionēja, uzņemoties atbildību, bet Pavļuts atzina savu vainu. Manuprāt, tas bija pats labākais, ko šajā situācijā varēja izdarīt. Turēties pie krēsla šādas nelaimes laikā ir amorāli. Ušakovs neatkāpās no Rīgas domes priekšsēdētāja

ju piecpadsmitgadīgs pusaudzis, māsai bija deviņi gadi. Bet jaunākā māsa vēl nebija piedzimusi un tēvu tā arī netika redzējusi.

Tēvs bija Kurzemes zvejnieku kolhoza "1. Maijs" vadošs darbinieks. Kādā komunistiskajā sestdienas tatkā bija jānojauc vecā kolhoza kopmitne Ventspilī. Kad vīri gribēja pilnībā nojaukt sienu, kas saskārās ar blakus esošo ēku, mājas īpašnieks un būvuzraugi brīdināja talciniekus, lai nejauc kopmitnes sienu, kas saskārās ar blakus ēku. Sienas ir savienotas kopā tā, ka, nojaucot vienu, sabruks arī otra. Kieģeļu sienu atstāja nenojauktu. Vakarā pēc talkas vīri sēdēja pie ugunsкура, gaidot kolhoza autobusu, un mans tēvs liktenīgi piecēlās kājās, jo gribēja pa-

Valdībai būtu jāpieprasa Rīgas pašvaldībai, lai tā iesniedz plānu, kuras mājas ir jānojauc, cik tas izmaksātu, kur cilvēkus pagaidām izmitinās...

amata, un tas iezīmēja "Saskaņas" kopējo bezatbildīgo pārvaldību Rīgā.

Vēl vienu galējību komisijas galaziņojumā gribēja panākt Inguna Sudraba. Viņa ļoti centās vainīgo sarakstā ierakstīt visus politiķus, kuri balsoja par būvniecības kontroles vājināšanu. Tas būtu pārāk abstrakti un nepareizi, jo atbildība tomēr ir stipri individuāls, nevis kolektīvs jēdziens.

Starp citu, man personiski Zolitūdes parlamentārās komisijas vadīšana bija liels izaicinājums, jo vajadzēja saglabāt vēsu prātu, bet galvā nāca pusaudžu gadu atmiņas. Mans tēvs traģiski aizgāja bojā sliktas būvniecības uzraudzības dēļ. Es bi-

ņemt malkas pagali, kas atradās pie nenojauktās sienas, bet siena pēkšņi sabruka, viņu aprokot. Arī toreiz bija tikpat kā neiespējami saprast, kurš īsti ir pie vainas. Cilvēks aizgāja bojā, bet neviens neuzņēmas atbildību.

Ari tagad Zolitūdes traģēdijas tiesnesis nav varējis inkriminēt tādus pārkāpumus, kādi nav noteikti normatīvajos aktos. Tā viņš preses konferencē norādīja.

Ekonomiskās krīzes dēļ būvnieku koordinētās darbības bija tik spēcīgas, ka tās spēja stimulēt bezatbildību būvniecībā. Likumi Saeimā tika "iztīrīti" no atbildības.

DAIŅA BUŠMAŅA FOTO

Ringolds Balodis: "Zolitūdes traģēdijas atbalss ir būvniecības procesa birokratizēšana. Agrākās bezatbildības vietā ir stājusies birokrātija, kas nu apgrūrina visus."

Tas, ka pēc traģēdijas atkal likumos ieviesa atbildību, neattiecas uz pagātni – uz Zolitūdes traģēdijas brīdi. Tiesai jāskata regulējums, kas ir notikuma brīdi. Likumam diemžēl vai par laimi nav atpakaļejoša spēka.

Patlaban apstiprināšanai Saeimā tiek virzīti grozījumi Būvniecības likumā, kuri jau ir desmitie pēc kārtas un kuros atkal būvnieku atbildība ir sašaurināta.

Tās kopējās nekārtības šajā nozarē ir gana lielas. Zolitūdes traģēdijas atbalss ir būvniecības procesa birokratizēšana. To labi raksturojis premjers Krišjānis Kariņš, sakot, ka "mēs esam no viena grāvja otrā iebrakukšī". To gan viņš teica par finanšu nozares "kapitālo remontu", bet tikpat labi šo spārnoto teicienu var attiecināt uz būvniecības kontroli. Agrākās bezatbildības vietā ir stājusies birokrātija, kas nu apgrūrina visus. Un nav neviena, kas to spētu pieskatīt. Parlamentārā komisijā mēs iedziļinājāmies kritiskajās vietās būvniecības procesā, kurās neviens līdz veikala "Maxima" sabrukšanai nebija iedziļinājies. Piemēram, būvnieku lobešanas jautājumā, viena no rekomendācijām bija izstrādāt un pieņemt lobešanas likumu. Ir gana interesants jautājums, kāpēc tas joprojām nav izdarīts. Savā laikā KNAB to izstrādāja, bet tas bija nepieņemams, jo tajā bija iekļautas neloģiskas lietas. Lobija likums būtu galvenokārt jāattiecinā uz ministrijām, to ierēdņiem, jo lielākā daļa normatīvo regulējumu tiek izstrādāti valdībā.

Pats savām acīm novēroju 12. Saeimā, ka nav iespējams izsekot, kas piedalās atklātajās komisijās sēdēs. Nereti tie aktīvākie ne vienmēr ir tie godīgākie un tie, kas saprot drēbi. Ja nav likuma, ja nav lobētāju reģistra, to situāciju nav iespējams kontrolēt. Funkciju dublēšanās un lieka birokrātija ekonomiskās kri-

zes laikā 2009. gadā bija galvenie iemesli, kāpēc likvidēja būvniecības inspekciju. Bet, iztrūkstot analīzei, nekādu mācību pēc 2013. gada traģēdijas īsti neguvām.

Būvniecības procesa uzraudzībai jāiet rokrokā ar administratīvi teritoriālo reformu. Reformai ir jāstiprina tieši būvniecības uzraudzība. Ceru, ka par to šobrīd tiek domāts.

Kas tagad būtu atbildīgs, ja sabrūktu, piemēram, kāda padomju laikā celta daudzdzīvokļu māja? Par to, ka šīs ēkas savu laiku ir nokalpojušas, izskanējies ne viens vien brīdinājums.

Ja, nedod Dievs, tas notiktu, atbildība gultos uz būvuzrauga pleciem, bet tajā pašā laikā, visticamāk, atbildīgs nebūtu neviens. Ja mēs runājam par Rīgas teritoriju, tad vispirms tai iniciatīvai par to, ka pastāv zināms risks par šo ēku drošību, jānāk no vietējiem būvuzraugiem. Rīgas pašvaldībai ir jāizstrādā plāns, kā glābt situāciju.

Ja Rīgas pašvaldība nevis karotu ar valsti, kā tas ir noticis pēdējos gados, bet sadarbotos, tad varētu izvairīties no nepatīkamiem notikumiem, kas apdraud cilvēku drošību. Valdībai būtu jāpieprasa Rīgas pašvaldībai, lai tā iesniedz plānu, kuras mājas ir jānojauc, cik tas izmaksātu, kā arī to, kādas izdevumus sēgs pašvaldība, kādus – valsts, kur cilvēkus pagaidām izmitinās... Tas nav vienkārši, bet tas ir izdarāms. Tur zināmā mērā būtu jābūt valsts piespiedu elementam un atbildībai par savu pilsoņu dzīvību un veselību.

Pat pieredzējušie tiesneši dažkārt cenšas tikt vaļā no tādām lietām, kuras rada lielu sabiedrības rezonansi. Tad jau var uzteikt jauno tiesnesi Ernstsonu, kurš šo procesu novadījis līdz galam. Lai gan daudzu ieskatā spriedums nav taisnīgs.

No vienas puses, sabiedrības spiediens, vēlme pēc attriebes asinīm ir dabiska reakcija, un tiesnešiem ir jābūt ar mugurkaulu, pietiekami viediem un neatkarīgiem. Piemēram, ASV zvērīnāto tiesa līdzīgā gadījumā tiktu izolēta pirms lēmuma pieņemšanas, lai neietekmētos no sabiedrības. Tur, kur jāiztiesā tik vērienīgas lietas, ir pienākums nodrošināt, lai tiesneši nevarētu ietekmēties no masu informācijas līdzekļiem. ASV dažos štatos ir aizliegts fotografēt, bet attēlus no tiesas procesa iegūst tikai zīmējot. Arī tādējādi procesa dalībnieki tiek pasargāti no ārējā spiediena.

Kā jūs vērtējat to, ka Zolitūdes traģēdijas krimināllietas saīsinātais spriedums ir vērienīga romāna apjomā, vairāk nekā 800 lapaspusšu?

Šobrīd gan lasīt var tikai saīsināto spriedumu, bet ir skaidrs, ka pilnais spriedums būs Raiņa sējuma biežumā. To lasīt būs riktīgs izaicinājums. Tā ir arī citās lietās. Daudz par garu. Manuprāt, tas ir tieslietu kultūras jautājums, kas būtu jārisina Tieslietu ministrijai kopā ar Tieslietu padomi. Sadarbojoties izpildvarai un tiesu varai, ir jāpanāk, lai tiesu spriedumi būtu kodoļīgi, un jācenšas, lai tie būtu saprotami visiem, ne tikai profesionāļiem.

Vai tās nav bailes no atbildības? Jo vairāk uzrakstīs, jo vairāk tiesnesis vai ierēdnis sevi pasargās no nepatīkšanām?

Viennozīmīgi! Deviņdesmitajos gados, kad biju ierēdnis, galvenais virzošais spēks bija entuziasms, vēlme veidot savu valsti. Divtūkstošo gadu sākumā, kad Latvija gatavojās iestāties Eiropas Savienībā, tas pārtapa par ierēdniecības vēlmi harmonizēt mūsu tiesību aktus ar Eiropas Savienības tiesību aktiem. Bet patlaban to entuziastu vairs nav daudz, tāpēc valsts pārvaldes sistēma nevar uz viņiem

Būvniecības procesa uzraudzībai jāiet rokrokā ar administratīvi teritoriālo reformu.

balstīties. Pamatā ir vieniģi ierēdņu griba izdzīvot jeb pārziemot. Tas nevedina uz attīstību. Piemēram, ekonomikas ministra Ralfa Nemiro konflikts ar valsts sekretāru Ēriku Egliti, kura rezultātā ierēdnis, kurš nepakļaujas ministram, tiek atlaists, aizrotēts. Līdzīgi bija arī ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras direktoru Andri Ozolu, kuram beidzās pilnvaru laiks, bet kurš vēlējās darbu turpināt, pietiecās Valsts kancelejas izsludinātajā konkursā, taču ekonomikas ministrs vairs nevēlējās viņu redzēt šajā amatā. Viņu sūtīja uz Centrālo statistikas pārvaldi, jo cienijamā dāma Aija Žigure, lūk, jālaižot pensijā. Es pieļauju, ka viņa par savu vēlmi aiziet pensijā uzzināja no masu medijiem. Tās ir viduslaiku metodes.

Bezatbildība sākas no tā, ka nav centralizētas varas. Es nerunāju tikai par "stipro roku", par Valsts prezidentu, kurš varētu būt tautas vēlēts un ar lielākām pilnvarām. Būtu jāsāk ar valdības vadītāju, paredzot, ka viņam ir lielāka atbildība. To, protams, negrib tie, kam šāda situācija ir izdevīga, jo ērtāk taču rīkoties, ja ir kolektīvā bezatbildība.

Kāds ir jūsu viedoklis par Valsts prezidenta ieceri veidot Valsts padomi cerībā, ka tā varētu uzlabot sistēmu ar kvalitatīvākiem likumdošanas aktiem?

Ja būtu Valsts padome, Saeimas deputātiem būtu vairāk jāstrādā, ministriem būtu lielāka atbildība. Valsts prezidents šo padomi redz kā konstitucionālu orgānu, bet, lai to izveidotu, Saeimai ir jāgroza Satversme. Turklāt sēdē jāpieņem vismaz divām trešdaļām deputātu, un grozījumi jāpieņem trijos lasījumos ar ne mazāk kā divu trešdaļu deputātu balsu vairākumu. Tas ir ļoti augsts sliekšnis. Es neticu, ka "Saskaņa" kaut ko tādu varētu atbalstīt. Bet brīnumi reizēm gadās. Valsts prezidents Egils Levits taču panāca, ka tiek grozīta Satversme un pieņemta Satversmes preambula. Turklāt tad viņš nebija ne prezidents, ne arī Saeimas deputāts. Arī tiesībsargam, kurš ir neatkarīgs, vajadzētu pastāvēt kā konstitucionālam orgānam. Man šķiet, ka Valsts padomei vajadzētu atrasties Valsts prezidenta paspārnē. Iespējams, ka, izveidojot šādu konstitucionālu orgānu, politiku atbildība palielinātos, bet to nav iespējams ie-

priekš garantēt. Vēl jo vairāk tadēļ, ka šāda padome viena neko nedos, ja netiks stiprināta visa valsts pārvaldes sistēma kopumā un vispirms Ministru prezidenta pilnvaras un atbildība. Runa nav par "stingro roku", bet kārtību un efektīvu pārvaldību, kuras mūsu valstī trūkst. To labi raksturo pašreizējais Ministru prezidents Krišjānis Kariņš. Viņš pats nonāk pie secinājuma, ka tieslietu ministrs Bordāns viņam atgādinot skolnieku, kurš neklausā, bet sūdzas par citiem skolniekiem. Tā nav skola! Tas ir bērnu dārzs! Pati sistēma neļauj veikt būtiskus uzlabojumus.

Ir divas iespējas, kā to sakārtot. Stiprināt vai nu Valsts prezidenta, vai Ministru prezidenta lomu. Kāpēc gan valdības vadītājs nevarētu izraudzīties Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieku, jo KNAB taču ir valdības vadītāja pārraudzībā? Starp citu, pat strādājot Saeimā, es isti nespēju saprast to "ķimiju", kur atrada un kā izraudzīja KNAB priekšnieku Jēkabu Straumi. Līdzīgi ir ar citiem konkursiem. Un tas jau ir sistēmiski, ka kolektīva bezatbildība ir attaisnojums it visam, kas noticis valstī. Esmu pārliecināts, ka Egils Levits, kurš dziļi izprot konstitucionālās lietas, saskatis iespēju, kā uzlabot mūsu mīļās Latvijas valsts pārvaldību.

Bet interesanti, kā tad Ringolds Balodis tika par ļoti labi atalgoto "ABLV" bankas likvidatoru?

Mani personīgi uz šo amatu uzaicināja viens no bankas vadītājiem un īpašniekiem – Ernests Bernis. Likvidatora amats ir īpatnējs ar to, ka tajā ir jābūt akcionāru uzticības personai, tajā pašā laikā likvidators par savu darbu ir atbildīgs arī regulatora – Finanšu un kapitāla tirgus komisijas – priekšā. Likvidatoram ir personīgā atbildība par likuma normu ievērošanu.

Vai jūs grasāties atjaunot darbību Nacionālajā apvienībā?

Sākot strādāt bankā, premjera birojā sākās runas par mani kā Nacionālās apvienības politiķi. Ka politikim nevajadzētu iesaistīties likvidācijas procesā un tamlīdzīgi. Nevēlējos, lai manu profesionālo pienākumu veikšana mestu jebkādu aizdomu ēnu uz Nacionālo apvienību, tāpēc apturēju darbību partijā. To atjaunošu, kad tam pienāks laiks. Varbūt tas notiks jau rīt, bet varbūt vēl būs jāpagaida.

"Marsa" parkam maz cerību

VDD ēkas būvniecības apspriešanu ietekmē priekšvēlēšanu gaisotne

INĀRA EGLE

Nacionālās drošības komisijas uzdevums ir izvērtēt visu informāciju par Valsts drošības dienesta ēkas būvniecību Teikā bijušā velotreka "Marss" vietā, kas izraisījis lielu sabiedrības pretestību. Vairākas nevalstiskās organizācijas vēlas, lai te būtu parks un netiktu izcirsti koki. Komisija nevar apturēt kāda būvniecības projekta īstenošanu – tā var tikai iepazīstināt sabiedrību un arī valdību ar savu atzinumu, pēc komisijas sēdes pirmdien sacīja tās priekšsēdētājs Māris Kučinskis (ZZS). Viņš aicināja šo jautājumu vērtēt bez emocijām un priekšvēlēšanu runām, kas ne visiem izdevās. Juris Rancāns (JKP) atgādināja partijas Rīgas domes vēlēšanu kampaņā aktualizētu pozīciju – JKP uzskata, ka VDD ēka ir jābūvē citur, bet velotreka vietā jābūt parkam.

Nacionālās drošības komisijas (NDK) sēdes parasti ir slēgtas, un tajās var piedalīties tikai personas ar pieļautu valsts noslēpumu. Taču komisijai nodoto Latvijas pilsoņu iesnie-

gumu "Palidzi novērst ilggadīgu koku izcirstānu un izveidot parku bijušā velotreka "Marss" vietā" komisija pirmdien izskatīja atklātā sēdē. M. Kučinskis iepazīstināja ar apkopoto informāciju, kas liecina, ka zemesgabals Brīvības gatvē 207 kopš 2002. gada ir nodots Valsts nekustamajiem īpašumiem (VNĪ). Jau 2005. gadā tajā bija plānota Rīgas apgabaltiesas ēkas būvniecība, par to rīkojot arī sabiedrisko apspriešanu. Taču ekonomiskās krīzes dēļ šī iecere nav īstenota. VDD ēkas projekta sagatavošana ir sākta 2017. gadā, un tajā jau ir ieguldīts arī vairākus miljonus eiro liels finansējums, taču ar to saistītie dokumenti bija klasificēti pieejamības. M. Kučinskis uzsvēra, ka šajā teritorijā nekad nav bijis paredzēts parks. Tagad VDD atrodas ēkās, kas neatbilst Eiropas Savienības un NATO drošības prasībām.

Valsts drošības dienesta (VDD) vadītāja vietnieks Ēriks Cinkuss sēdē informēja, ka Rīgas domes un Tieslietu ministrijas piedāvātie alternatīvie zemesgabali, kur varētu būvēt VDD ēku, neatbilst starp-

tautiskajām drošības prasībām. Jaunas ēkas projektēšana aizņemtu vairākus gadus un prasītu arī papildu finanšu līdzekļus. J. Rancāna apgalvojumus, ka VDD tagadējās telpas ir sertificētas un iestāde varētu atrasties tajās vēl vairākus gadus, Ē. Cinkuss nevarēja komentēt, jo arī tā ir ierobežotas pieejamības informācija.

Teikas apkaimes biedrības pārstāve Selīna Vancāne, kura kandidē Rīgas domes vēlēšanās no partijas "Progresīvie" tās kopīgajā sarakstā ar "Attīstībai/Par", sēdē izteica nožēlu, ka valsts drošības iestādes tiek nostādītas pret sabiedrības interesēm saglabāt šajā vietā parku. Viņaspriekš, ir jāatrod kompromiss, lai nebūtu jāizcērt koki.

NDK deputāti ir noskaņoti vērtēt šo situāciju, norobežojoties no katra politiskā spēka interesēm. "AP" frakcijas vadītājs Daniels Pavļuts pēc sēdes sacīja: "Mūsu uzdevums ir bezkaislīgi noskaidrot visus apstākļus un iedziļināties faktos, pēc tam nākt ar rekomendācijām, nevis iekrist priekšvēlēšanu kampaņā." Tieslietu minis-

trijas parlamentārais sekretārs un JKP Rīgas mēra kandidāts Juris Jurašs, kurš šīs komisijas darbā nepiedalās, gan ir citās domās. Viņš "Tviterī" ierakstīja: "Paldies visiem, kuri atnāca atbalstīt Marsa parku! Ceru, ka NVO aktivisti, kuri startē uz Rīgas domi, runās ar savu partiju bosiem un tie ieklausīsies sabiedrības viedokli!" J. Jurašs "Latvijas Avīzei" sacīja, ka, viņaprāt, Tieslietu ministrija VDD ēkas būvniecībai Upes ielā ir piedāvājusi piemērotu vietu un "VDD tikai maldina sabiedrību, sakot, ka infrastruktūra neatbilst prasībām". Tas arī būtu finansiāli izdevīgāk, jo nekustamais īpašums atrodas Tieslietu ministrijas valdījumā. Upes ielā ir plānota arī SAB jaunās ēkas būvniecība. "Valsts drošības dienests, iespējams, negrib sadarboties ar SAB, un tas varētu būt viens no iemesliem, kāpēc tas nevar atrasties ar SAB uz viena zemesgabala," pieļāva J. Jurašs. No D. Pavļuta sniegtās informācijas sēdē izriet, ka VDD nevarētu atrasties publiskā ēku kompleksā, kurā ir arī iestādes, uz kurām neattiecas īpašs režīms.

Austrumu slimnīcā sāk strādāt padome

Vakar darbu sāka jaunie ievēlētie Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas (RAKUS) padomes locekļi Bērnu slimnīcas vadītājs Valts Ābols, "Luminor" bankas pārmaiņu vadības biroja vadītāja Tina Kukka un lgaunijā medicīnas klīniku jomā strādājošais Erki Molders.

Viņi izvēlēti Veselības ministrijas organizētā atlases konkursa kārtībā. V. Ābols vairākus gadus vadījis daudznacionālas Eiropas valstu komandas. Savukārt darbs Latvijas lielo slimnīcu asociācijas vadībā esot ļāvis iepazīt aktualitātes un problēmas, kas vieno un atšķir trīs universitātes slimnīcas. Tāpat

Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas padomes locekļi Erki Molders (no kreisās), Tina Kukka un Valts Ābols.

PUBLICITĀTES FOTO

Ābols darbojies Eiropas bērnu slimnīcu organizācijas valdē un ir bijusi finanšu direktore vairākās bankās. E. Molders ir ieguvusi izglītību ekonomikas jomā un veselības aprūpē strādā kopš 1999. gada,

mikā un biznesā. Kopš 1997. gada strādā banku sektorā – ir bijusi finanšu direktore vairākās bankās. E. Molders ir ieguvusi izglītību ekonomikas jomā un veselības aprūpē strādā kopš 1999. gada,

vadot un attīstot vairākus medicīnas jomā strādājošus uzņēmumus – laboratoriju, zobārstniecības klīnikas, arodveselības, medicīnas ierīču un citās medicīnas jomās strādājošus uzņēmumus. **LETA**

Latvijā karantīna vairāk nekā 160 cilvēkiem

Turpinājums no 1. lpp.

Cilvēku veselības un drošības apsvērumu dēļ nacionālā līdšabiedrība "Air Baltic" no vakardienas līdz aprīļa beigām pārtrauca visus lidojumus uz un no Itālijas pilsētām Milānas un

Veronas. Vakar "Air Baltic" arī paziņoja, ka no 29. marta līdz 31. maijam atcēlusi vēl 370 lidojumus uz dažādiem galamērķiem, samazinot kopējo sēdvietu skaitu par 7%. Reisu skaits galvenokārt samazināts uz tiem galamērķiem, uz kuriem bi-

jis zemākais pasažieru pieprasījums. Uz Itālijas ziemeļu reģionu lidojumus veic arī Īrijas zemo cenu aviosabiedrība līdšabiedrība "Ryanair", kas nodrošina reisu no Rīgas uz Bergamo. Vakar "Ryanair" informēja, ka no 12. marta līdz

8. aprīlim "Ryanair" vēl vairāk samazinās reisu skaitu starptautiskos maršrutos uz un no Bergamo, Malpensu, Venēciju, Rimini, Parmu un Treviso. Līdšaršinas šajos maršrutos kursēs piektdienās, sestdienās, svētdienās un pirmdienās. **LETA | LALV**